

ডেকা-গান্ধক

লক্ষণ চিহ্নিত ।

শ্রীদিবাকৰ চুদৰা দ্বাৰা সংগৃহীত

শ্রীঃ দঃ শ্ৰীঃ মঃ উপাধ্যায়ৰ দ্বাৰা

সংগৃহীত ।

তৃতীয় সংস্কৰণ ।

শ্রীশিবনাথ তট্টোচ'দ্বাৰা

প্রকাশিত ।

ডিব্ৰুগৰ ।

আম স বিহ বাৰি, সৌধীনকৰ বহুত;

শ্রীঃ শ্ৰীঃ চক্ৰবৰ্তী দ্বাৰা চাপা হ'ল ।

১৯০২ সন ।

বেড ১/০ ডিৰি অৰা বাখান ।

A JUPITER LIBRARY
251

ডেকা গাঠকৰ।

লক্ষণ চৰিত্ৰ।

DISTRICT LIBRARY

HEM BARUA COLLECTION

TEZPUR.

শ্ৰীদিবাকৰ চুৱৰাব দ্বাৰা সংগৃহীত।

শ্ৰীনকুলচন্দ্ৰ শৰ্ম্মা উপাধ্যায়ৰ দ্বাৰা।

সংলগ্ন ধৰত।

দ্বিতীয় সংস্কৰণ সংশোধিত আৰু পৰিবৰ্দ্ধিত।

শ্ৰীশিবনাথ ভট্টাচাৰ্য্য দ্বাৰা

প্ৰকাশিত।

ডিব্ৰুগৰ

GOVERNMENT OF ASSAM
PRINTING PRESS

আসাম বিহাৰাৰি

গোৰ্খা শব্দৰ বস্তুত

শ্ৰীবল্লভৰ চক্ৰবৰ্তী দ্বাৰা ছপা হ'ল

১৯০২ সন।

সমুদায় স্বত্ব কেবল প্ৰকাশকৰ।

All rights reserved.

বেচ ১০ টাৰি অনা মাথোন।

সূচী পত্র ।

—:—:—

বিষয়	পৃষ্ঠা
১। পৰমায়ু .	২
২। গাভৰু চাৰি বকৰ	৩
৩। ডেকা চাৰি বকৰ	৫
৪। ডেকাৰ উপযুক্ত গাভৰু	৬
৫। ডেকাই উপযুক্ত গাভৰুক বিয়া নকৰাব কল	৭
৬। ডেকাই গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাবৰ উপায়	১০
৭। গাভৰুৰ লক্ষণ	১১
৮। কন্যাকাল হেৰুৱা মাহৰ কল	২০
৯। কন্যাকাল হোৱা বাৰৰ কল	২১
১০। ডেকাৰ লক্ষণ	২২
১১। গৃহবাস কৰাব নিয়ম	২৪
১২। বিয়াৰ উপযুক্ত মাহ	২৬
১৩। মোড়স শূদ্ৰাৰ বৰ্ণনা	২৭

—:—:—

PLEASE HANDLE THE BOOK CAREFULLY

লক্ষণ চৰিত্ৰ ।

বিশেষ কথা ।

ডেকাৰ সোঁহাতে আৰু গাভৰুৰ বাঁও হাতে সকলো
লক্ষণ চাব লাগে ।

আগৈয়ে পৰমায়ু নোচোৱাকৈ 'খান দিলাক লক্ষণ
চোৱা উচিত নহয় ; কিয়নো আয়ুস নেথাকিলে লক্ষণে
কিবিব ?

ই দেখি সকলো কথা পাচ কৰি হাত খন বেলি
আয়ুসৰ বেখা ডালি চাব ।

DISTRICT LIBRARY
(HEM BARUA COLLECTION)
TEZPUR.

পৰমায়ু ।

১ । কেঁয়ী আঙ্গুলীৰ গুৰিৰ পৰা যি ডাল আঁক আছে, তাকে আয়ুসৰ আঁক বোলে ।

২ । কেঁয়ী আঙ্গুলীৰ গুৰিৰ পৰা যদি তৰ্জ্জী আঙ্গুলীলৈকে আয়ুসৰ আঁক থাকে, তেনেহলে চকুড়ি বছৰ, মাজৰ আঙ্গুলীলৈকে চা বকুড়ি বছৰ কুশ আঙ্গুলীলৈকে থাকিলে চকুড়ি বছৰ বছৰ আয়ুস আছে বুলি জানিব ।

৩ । আয়ুসৰ আঁক ডালৰ ওপৰে যদি অন্য কোনো সৰু আঁক পাব তৈ যায়, তেনেহলে সেই গাভৰু অল্প আয়ুস আৰু অপমৃত্যু হ'ব বুলি জানিব ।

৪ । যদি আয়ুসৰ আঁক ডালকৈ নিজিলিকে, তেন্তে বিলাকৰে অল্প আয়ুস বুলি জানিব কিন্তু সেই কোদিনকৈই বৰ সময় যুগল থাকে ।

৫ । কপাল খন খোপ কানিলে যিমান বেখা হ'ব তিমান ক'ব বছৰ জাহ'ই থাকে (অৰ্থাৎ আঁক ডা পাত্ৰ একু'চ বছৰ আয়ু) বুলি জানিব ।

গাভৰু চাৰি বকৰ ।

পদ্মিনী, চিত্ৰিনী, বাখী, আৰু চতীনী ।

পদ্মিনী গাভৰুৰ চিন ।

যি গাভৰু পদ্মিনী হ'ব, তেওঁৰ গ' পদুম ফুলৰ মিচিনা
গোন্ধায় । ইয়াৰ নাহিবেও হৰিণা পহুৰ চকুৰ দৰে
চকু জুৰি ; কুলি চৰাইৰ দৰে মাত, তাত ভৰিৰ আগুলী
বিলাক ঠোৱালি ঠোৱালি, কল টাৰি দীল,
সকলোকে মৰম লগান পাৰে আৰু এটাইনে অপৰত
সমান মৰম বাখি থাকিলে তেওঁয়েই খবত লক্ষ্মী
স্বৰূপা হৈ থাকে ।

যি খবত পদ্মিনী গাভৰু থাকে, তেওঁ নিলাকৰ
কেতিয়াও দুখ নহয় তেওঁৰ গিৰিয়েক বৰ চহকী
হয়, আৰু বহুত দিন জীয়াই থাকে (মেঘত ভৰা
জলিকাৰ দৰে) গাঠিত পোচৰ কৰি থয় ।

—••••—

চিত্ৰিনী গাভৰুৰ চিন ।

যি গাভৰু চিত্ৰিনী হ'ব, তেওঁ গিৰিয়েকৰ বৰ বাধ্য
থাকে, পৰ পুৰুষৰ যুখ নেগায়, লোভীয়া নহয়, সদায়

সঁচা কথা কয় স্বভাব চৰিত্ৰও ভাল হয়, মৰম আক
ক্ষমা ওপ থাকে, দেখিবলৈ শ্ৰৱণী আৰু মনী হয়, বৰ
কামাতুৰা নহয়, কম লাভ কৰোৱা আৰু ধৰ্ম্মলৈ ভৱ
বাধি কাম কৰে।

—•••—

শখিনী গাভৰুৰ চিন।

যি গাভৰু শখিনী হয়, তেওঁৰ গাটো সদায় খাবৰ
নিচনা কৈ গোন্ধায় থাকে, বৰ কামাতুৰা, সদায় মুখৰ
হাঁহি স্তম্ভে অৰ্থাৎ বস্ত্ৰিয়াল, স্তন দুটা টান, গাটো
দীঘল মাজুয়া, নাকৰ আগ উঠি কথাবলাক কোমল
কপালত বহুত আঁক থাকে, আৰু গিৰিয়েক বা অন্তৰ্ভ
ভাৱৰ মানুহলৈ বৰ ভয় নকৰে।

সেই

—•••—

হস্তিনী গাভৰুৰ চিন।

৥ হয়

ডা

যি হস্তিনী গাভৰু হয়, তেওঁৰ গাটো গোন্ধায়, সদায়
পৰ পুৰুষৰ লগত থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰে, কামত অধিব
হৈ কৰে, চকু দুটা বন্ধা, চুলি বিলাক পাতল আৰু
বন্ধা ঘূৰিয়া বৰ হটনী ও শকট আৰু সদায় মিছাত
কৰে।

ডেকা চাৰি বক্য ।

বশক, যুগ, বুধ, আৰু অৰ ।

বশক ডেকাৰ চিন ।

যি বশক ডেকা চিন, তেওঁ নব গঠান, পবন হিৰো-
তাৰ মৰ্ম নেচায়, সন্তোষ নোহা কৰা কয়, নব পিৰ জুব
আঁক সন্তোষ চাব দখ ল'ল, কোনো পাপ কামিত মন
নিদিয়ৈ তাক ধনু ন'হাত চক,

—•••—

যুগ ডেকাৰ চিন ।

যি যুগ চক চিন, তেওঁ নব মন নব চঞ্চল সন্মুখ
আনন্দত খাতি, নব নোহয়, হাত ভাৰব কাঁই বিলাক
সৌন্দৰ্য্য ন'চ ন'ক গা. আনবল নব ল'ল পায়,
আল'হ অতিথিক ভালকৈ দেখা পোহি কবে আঁক
চকু জ্বৰিলে ল'লেই যে নোই ম'হুৰ মৰম লাগে ।

—•—

বুধ ডেকাৰ চিন ।

যি বুধ ডেকা হব, তেওঁৰ চকুত চৌপনি বাই,

কামাচুৰা, জিতা বীৰল বিলাক অৰ্থাৎ লাজ নাই,
গাভৰু দেখিলে মন ঢকল হয়, পাপ কামলৈ তর
নকৰে, আৰু হাত তৰি বিলাক লনী হয় ।

•—••••—•

অশ্ব ডেকাৰ চিন ।

যি অশ্ব ডেকা হয়, তেওঁ জাত কুলৰ নিমিত্তে বৰ
জয় নেবাখে গাভৰু দেখিলেই তেওঁ বৰ আশ্বৰ্য হৈ
পৰে, লাজ ভয় এৰি কু ইচ্ছা পূৰাবলৈ চায়, অশ্ব জাতি
ডেকাৰ প্ৰায় বৰণ কলা হয়, পৰক নিন্দা কৰে ও বিণ
কৰে, মোটা বুদ্ধি অৰ্থাৎ বুদ্ধি হান, ল'হে লাহে খোজ
কাড়িব নোৱাৰে, হাত ভড়ি বিলা ১ দী .ল, স্বভাৱ চৰিত্ৰ
বিলাকো বৰ বেয়া আৰু বাতি প্ৰায় নোশোৱাকৈ
য়ে থাকে ।

—•••—

ডেকাৰ উপযুক্ত গাভৰু ।

শলক জাতি ডেকাই পদ্বিনী গাভৰু, যুগ জাতি
ডেকাই চিত্ৰিনী গাভৰু, বৃষ জাতি ডেকাই শখিনী
গাভৰু আৰু অশ্ব জাতি ডেকাই হস্তিনী গাভৰু বিয়া

কৰাব লাগে । তেহে মিল হয় ।

ওপৰত লিখা মতে যদি ডেকা বিলাকে বিয়া কৰে
তেনেহলে উল্লে উল্লে মনত সন্তোষ আৰু আনন্দেৰে
দিন কটাব পাৰে ।

ডেকাই উপযুক্ত গাভৰু বিয়া নকৰাব ফল ।

১ । শশক ডেকাই যদি হস্তিনী গাভৰুৰ লগত বিয়া
কৰে, তেনেহলে তেওঁ খিনাই শুকাই অলপ দিনৰ
ভিতৰতে শ্লীহন হয়

২ শশক ডেকাৰ ওৰফত হস্তিনী গাভৰুৰ লৰা
ছোৱালী হলে, সেই বিলাক লৰা ছোৱালী বহুত দিন
জীয়াই নেথাকে । হস্তিনী গাভৰুক শশক ডেকাই
কোনো কাৰ্য্যতেই বা কথাতেই সন্তোষ বাখিব নোৱাৰে

৩ । শশক ডেকাৰ ওৰফত যদি শশিনী গাভৰুৰ
লৰা ছোৱালী হয়, সেই লৰা বা ছোৱালী কৰো লগত
মিলিব নোৱাৰে আৰু ভালৰ সঙ্গত থাকি ভাল নেপায় ।

৪ । শশক ডেকাৰ ওৰফত যদি চিত্ৰিনী গাভৰুৰ লৰা
ছোৱালী হয়, সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা মাক বাপেকে

শোক পাৰ আৰু কেতিয়াও তাহাঁতৰ হুখ নহয়।

৫। সুগ ডেকাৰ ঔবসত পশুনি গাভৰুৰ লৰা ছোৱালী
হলে, সেই বিলাক লৰা ছোৱালীয়ে বৰ শুখেৰে থাকে
আৰু মাক বাপেকেও তাহাঁতৰ পৰা কিছু দূৰ শুখত
থকাই পাবে।

৬। সুগ ডেকাৰ শুবসত যদি সন্তান গাভৰুৰ লৰা
ছোৱালী হয়, তেন্তেও সেই বিলাক লৰা বৰ 'মাজ
আৰু চাব' হয়। ছোৱালী হলে তেন্তে এ-টী হয়,
উই - - - - -

৭। - - - - -
৮। - - - - -
৯। - - - - -
১০। - - - - -
১১। - - - - -
১২। - - - - -
১৩। - - - - -
১৪। - - - - -
১৫। - - - - -
১৬। - - - - -
১৭। - - - - -
১৮। - - - - -
১৯। - - - - -
২০। - - - - -
২১। - - - - -
২২। - - - - -
২৩। - - - - -
২৪। - - - - -
২৫। - - - - -
২৬। - - - - -
২৭। - - - - -
২৮। - - - - -
২৯। - - - - -
৩০। - - - - -
৩১। - - - - -
৩২। - - - - -
৩৩। - - - - -
৩৪। - - - - -
৩৫। - - - - -
৩৬। - - - - -
৩৭। - - - - -
৩৮। - - - - -
৩৯। - - - - -
৪০। - - - - -
৪১। - - - - -
৪২। - - - - -
৪৩। - - - - -
৪৪। - - - - -
৪৫। - - - - -
৪৬। - - - - -
৪৭। - - - - -
৪৮। - - - - -
৪৯। - - - - -
৫০। - - - - -
৫১। - - - - -
৫২। - - - - -
৫৩। - - - - -
৫৪। - - - - -
৫৫। - - - - -
৫৬। - - - - -
৫৭। - - - - -
৫৮। - - - - -
৫৯। - - - - -
৬০। - - - - -
৬১। - - - - -
৬২। - - - - -
৬৩। - - - - -
৬৪। - - - - -
৬৫। - - - - -
৬৬। - - - - -
৬৭। - - - - -
৬৮। - - - - -
৬৯। - - - - -
৭০। - - - - -
৭১। - - - - -
৭২। - - - - -
৭৩। - - - - -
৭৪। - - - - -
৭৫। - - - - -
৭৬। - - - - -
৭৭। - - - - -
৭৮। - - - - -
৭৯। - - - - -
৮০। - - - - -
৮১। - - - - -
৮২। - - - - -
৮৩। - - - - -
৮৪। - - - - -
৮৫। - - - - -
৮৬। - - - - -
৮৭। - - - - -
৮৮। - - - - -
৮৯। - - - - -
৯০। - - - - -
৯১। - - - - -
৯২। - - - - -
৯৩। - - - - -
৯৪। - - - - -
৯৫। - - - - -
৯৬। - - - - -
৯৭। - - - - -
৯৮। - - - - -
৯৯। - - - - -
১০০। - - - - -

৮। সুগ ডেকাৰ শুবসত সন্তান গাভৰুৰ লৰা ছোৱালী
হলে, তাৰ ল'ৰা আৰু পুত্ৰ নহয়। কিয়নো ল'ৰা হলে
বৰ এংপতি কৰে, সেই ল'ৰাৰ পৰা মাক বাপেকে
সদায় লোকৰ গালি খাব লাগে। আৰু ওচৰ চুবুৰীয়া
মানুহৰো তাহাঁতৰ পৰা লাগি নহয়। ছোৱালী হলে
মাক বাপেকে কলহ বটায়, ওচৰ চুবুৰীয়া মিঠিৰ কু-

ইমৰ স্পৰ্শীয় হয় আৰু তেওঁ দিনে নতুন ডেকাবে বি-
হাব কৰিবলৈ ইচ্ছাকৰে ।

৯ অম্ব ডেকাৰ ঔষমত চিত্ৰিনী গাভৰুৰ ল'ৰা ছো-
ৱালী হলে, সেই ল'ৰা ছোৱালীয়ে অলপ দিনহে মা-
ক বাপেকক শোক দি পৰলোক হয়

১০ । অম্ব ডেকাৰ ঔষমত যদি পশ্চিমী গাভৰুৰ ল'ৰা
ছোৱালী হয়, সেই ল'ৰা ছোৱালী অপুংসক আৰু হা-
তেই বা ল'ৰিয়েই নাইকিয়া হয় । এনে ল'ৰা ছোৱা-
লী হোৱাই নোহোৱাই সমান, সেই বাবে অম্ব ডেকাই
পশ্চিমী গাভৰুক কেতিয়াও বিষ' কৰাব নোলাগে

১১ । অম্ব ডেকাৰ ঔষমত যদি চিত্ৰানী গাভৰু
ল'ৰা ছোৱালী হয়, সেই ল'ৰা ছোৱালী উপজীয়া
হবে, নাইবা এটা চকু কণা হয় ।

১২ অম্ব ডেকাৰ ঔষমত পশ্চিমী গাভৰুৰ ল'ৰা ছো-
ৱালী হলে, সেই ল'ৰা ছোৱালী বিলাকৰ চুইটা চকু
কণা হয় । এনে ল'ৰা ছোৱালী নহলে বৰং মাক বা-
পেকে অলপ আনন্দ বেই থাকিব পাৰিব । সেই দেখি
অম্ব ডেকাই পশ্চিমী গাভৰুক বিজ্ঞা কৰোৱা যে অন্ত্যায়,
কিয়নো উভয়ৰে অনিষ্ট হয়, বিশেষকৈ পশ্চিমী গাভ-
ৰুৰ বৰ হানি হয় ।

ডেকাই গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাবৰ উপায়।

১। পশ্চিমী গাভৰুক ভাল অলঙ্কাৰ, ভাল বিহা মে-
খেল দিলে আৰু নবমীয়াৰ কথা কলেই সন্তোষ পায়।

২ চিত্ৰাণী গাভৰুক ভাল খোৱা বস্তু আৰু গুচৰত
বহুখাট প্ৰেমৰ কথা বা সাধু কথা কলেই তেওঁৰ শি-
ৰ-মুকুট হ'ব পাৰিব।

৩। পশ্চিমী গাভৰুয়ে যি বস্তু বিচাৰে তেতিয়াই
সেই বস্তু পাব লাগে। লোকৰ কোনো এটা ভাষ্-
ক দেখিলে তাক লম্বলৈ হচ্ছ কৰে। লগৰ সমবীয়া
মানুহে, যি অলঙ্কাৰ বা ভাল কাপোড় পিন্ধে, সেই
বিলাককৈ ভাল আৰু ভাতকৈ বেছি দামৰ পালেই
তেওঁ লবণা গুত হৈ থাকে।

৪। হ'স্তনী গাভৰুৰ মন সন্তোষ কৰাবলৈ লগত
বহুখাট খেমেলায় কথা পাতিব লাগে, বিশেষ কৈ
বেয়া গীত শুনাৰ লাগে আৰু বেছি কামাচুৰ হলেই
তেওঁক বশ কৰিব পাৰিব।

গাভৰুৰ লক্ষণ ।

১। যি তিব্বোতাৰ হাতৰ তলুয়াত বহুত আঁক দেখিলে পোৱা যায়, তেওঁ গিবীয়েকৰ মূখ খায়। যি ঘিলাকৰ আঁকিব লগিয়া আঁক কেডাও ভালকৈ নিজিলিকে, তেনে চুখীয়া আঁক ঘৰে ঘৰে মাগি খাওতেই দিন যায়।

২। যি তিব্বোতাৰ হাতৰ তলুয়াত পকা ঘ বা ছুৱাবৰ চিন দেখিলে পোৱা যায় তেওঁ নিঃকূলজননৰ ললেও ৰাজ ৰাণী হবলৈ পায়। যাব হাতৰ তলুয়াত শখ, ছাতি বা কাড়ৰ চিন থাকে, তেনে ঘ ৰাণি নহ'ল তাৰ কোনো ভুল নাই।

৩। যি তিব্বোতাৰ হাতৰ তলুয়াত লাংগিং ৬ মাকৰি + বা চক্ৰৰ চিন থাকে, তেনে কোনো চক্ৰকি মানুহৰ ঘৰত গৈ আঁক ল'ব। ছোৱালী গিল'কো বৰ ঘনী হয়। যাব পাড়ৰ চক্ৰবীৰ দৰে চিন থাকে, তেনে ছালোৱা চহাৰে গুচ বাস কৰিবলৈ পায়।

লক্ষী থোকা জাঠা।

তিব্বোতাৰ কাণত পিন্ধা ঘেৰি।

৪। যি তিবোতাৰ হাতৰ তলুয়াত মাৰুবি বা দোলাৰ চিন থাকে তেওঁৰ গিৰীয়েক বহুত দিন জাঁগাটে থাকে আৰু শু মল্লন হয়। যাব হাতৰ তলুয়াত শিয়াল, ভেঁকুলি বান, বউৰি, বিছা, গৰ্প, গাধ বা উট থাকে তেওঁ গিৰীয়েকৰ ব মৰমীয়া'ল থাকে তেওঁৰ চুখতে দুখিনা হয়।

৫। যি তিবোতাৰ বুড়া 'আঙ্গুলীৰ পৰ' কেয়ঁ আঙ্গুলীৰ ওচৰলৈকে এডাল বেখা থাকে সেউ তিবোতাই গিৰীয়েকৰ মূখায় জানা শুনা মানে এওঁ লক্ষণৰ তিবোতাক এৰাইল চেলৈ ক'বল।

৬। যি তিবোতা বুঢ়া আঙ্গুলীৰ শু'বৰ পৰ মাজ-মাজলৈকে লক্ষত চকু লৰ লেখায়, অ'ক থাকে তেওঁ নষ্ট চৰিত্ৰা, এব পুৰি প্ৰিয়া আৰু মহন্তৰী হৈ থাকে যাব কুল আঙ্গুলীৰ বেখা বিলাক ছিগা তেওঁ পেট কপথা, যাব বৰ্জী আঙ্গুলীৰ বেখা বিলাক, ছিগা তেওঁ বীৰী আৰু যাব কেয়ঁ আঙ্গুলীৰ বেখা বিলাক ছিগা তেওঁ বৰ দুখীয়া হয়।

৭। যি তিবোতাৰ ভৰিৰ বুড়া আৰু কেয়ঁ আঙ্গুলী মাটিত বেলগে তেওঁ বীৰী হয়। যাব তৰ্কনী বা অনা-নিক আঙ্গুলী খোজ কাড়োঁতে মাটিত বেলগে তেওঁ

হুঁশি হয়।

৮। যি তিবোতাই খোজ কাড়ি বাওঁতে মাটি কঁপায়, লুতিয়া আক বহুত খায় তেওঁক পাবা যাব এবিহলৈ চেষ্টা কৰিবা।

৯। যি তিবোতাৰ ভৰিব অনাথিকা আঙ্গুলী মাটিত নপৰে তেওঁ সোৱকালে গিবীয়েকৰ মূৰ খায় কিন্তু নিজে বহুত সিনলৈকে জীয়াই থাকে। যাব কেওঁ আঙ্গুলী মাটিত নপৰে তেওঁ প্ৰথম গিবীয়েকৰ মূৰ খায়, দ্বিতীয় জনৰ প্ৰিয় পাত্ৰ হয়। যাব খোজ কাড়োনে বেৰ মাত শুনি তেওঁ বাঁৰী হয়। তিবোতাৰ খবৰ চাওঁ ভৰি চলেও গিবীয়েকৰ মূৰ খায়।

১০। যি তিবোতাৰ খোজ বাজ হাঁচৰ লেখিয়া আক কৰ্কাল সক সেউ তিবোতাটো হুখেৰে পাকে আক ধন সম্পত্তি হয়। যাব ভৰি বহল, ডাঙ্গৰ অস্ত্ৰবৃণী, নেকী, লকত আক আঙ্গুলী বিলাক সেবেজ। তেওঁ দুৰ্গায়া হয়।

১১। যি তিবোতাৰ ভৰিব আঙ্গুলী বিলাক ঠোটোৱে ঠোটোৱে লগা লগি থাকে, নথ বিলাক বজা, ভৰিব তলুৱা কোমল, ভৰি বহল আক কবজৰ হাতী শুবৰ লেখিয়া হলে তেওঁ কল্যান কাৰিণী হয়।

১২। যি তিবোতাৰ আঙ্গুলী বিলাক চেণেটা তেওঁ

দনী হৈ থাকে । যাব আঙ্গুলী বিলাক ইটোয়ে সিটোয়ে
লগা লগি হৈ থাকে তেওঁ কেবা জনা গিবীয়েকবো
যুব ধায়, শেষত হাসী হৈ দিন কটাব লগাত পৰে ।

১৩। যি তিবোতাৰ ভবিব কেয়া আঙ্গুলী খোজ
কাটোতে মাটি নো'চোয়ে, তেওঁ প্রথম গিবীয়েকক
মাটি আন এজনৰ সহায় লয় । ভবিব বড় আঙ্গুলী
লীঘন ৮ লক ২ চলে গিবীয়েক পৰে ।

১৪। যি তিবোতাৰ চকু নিলা পতুৱাৰ দৰে বৰণ
হয়কেই মলজম যাব চকু কেঁৰ, পিঙ্গল নবণ, শ্যাম
নৰা আৰু ১২০০ ১০০ ১০০ ১০০ চৰিত্ৰা নৰ্তী
জ'নন । চকু দী লায় চ'ল ১০০ দিন জায়, দুব'য়ে,
চলে ব'য়ে ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ম'চব লেপিয় চকু চলে
কুলকণ্ঠ ব'ল জ'ন

১৫। যি তিবোতাৰ চকু বজা, মনি উ, ক'ল আৰু
ব'ব চ'ব ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ চলে সেই তিবোতাৰ চকু
ব'ব চকু ন ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ১০০
ব'ব পাৰব নো'গয় ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ১০০ ১০০
না ফল নাই ।

১৬। যি তিবোতাৰ বাঁহি মৌলতে মাত কান্ধি
ক. আৰু যি হকে পায় হাকে বকি থাকে তেওঁ চকু

কণী হলেও কুলকণী বুলি জানিব । যাব দাঁত বিলাক
দীঘল ক'লা আক সেবেঙ্গা, তেওঁ চুঙগীয়া আক সদায়
চুখত পৰি থাকে, স্থখনে। কি বস্তু তেওঁ বিলাকে
একে। জানিব নোৱাৰে

১৭। যি তিবোতাৰ দাঁত বিলাক বগা, মিহি, সমান
আক একুৰি দুটা দাঁত থাকে তেওঁ কল্যান কাৰিণী ।
যাব দাঁত দেখিবলৈ নেয তেওঁ বাৰী হয় ।

১৮। 'য তিবোতাৰ জিভা বগা নেই পাণ্ডিত পৰি
মৰাচ ভয় যাব মেঘ বৰণায়' তেওঁ কল্যাণী, যাব ৮ ফুট
তেওঁ চৰীয়া, যাব দীঘল তেওঁ নোখোৱা বস্তু খাবলৈ
উচ্চা কৰে, আক যাব বহল তেওঁ বিলাকে খবৰ কাম
কৰাত ওল। হয়

১৯। যি তিবোতাৰ মক কালত হাঁহৰ লেখিয়া গাত
গামোছা লোৱা কালত কুলি চৰাই লেখিয়া আক গা-
ভক কালত চাকৈ চকোৱাৰ দৰে মাত খাতিলে তেওঁ
নমবালৈকে শুখত থাকে ।

২০। যি তিবোতাৰ গাটো লনী সোনৰ লেখিয়া ক-
ৰণ, আক হাতৰ তলুৱা বগা পদুমৰ লেখিয়া হলে
তেওঁ সকলোতকৈ তুলকণী হয় । যি বিলাকৰ ওঠ
ছুটা ডালৰ তেওঁ অলপতে গিবীয়েকৰ যুৰ খায় ।

২১। যি তিবোতাৰ কবলন হাতী শুবৰ লেখিয়া
লনী আৰু নোম নাউ তেওঁ তৃতীবি। নাউ বহল, দ
আৰু যুগীয়া' কলে-ও তলফণী বলি কয়।

২২। যি তিবোতায় গিবোয়েকক কোনো ক'ম ক'ব-
বৰ সময়ত গ'ম্বৰ লেখিয়াটেক শু পৰামৰ্শ 'দায়, ম'খাব
লোখিয়াটেক কথা বাখে, 'কা'না এঠাইৰ পৰা আ'ঠলে
ম'কৰ লে'পিয়াটেক মৰম কৰে আৰু ম'ব 'দায় ব-
স্তাব লে'পিয়াটেক মন্তব্য কৰায় 'কহঁদে 'দাবি
ব'ল জগ'লে কয়।

২৩। যি তিবোত'ৰ তলৰ শুঠ বজা, ম'ল আৰু যু'গীয়া
আৰু মন্তব্য'গ'ল, দীত দিলাক কৰ 'ব ফুলৰ দৰে 'ক
ম'ত বুলি চ 'ব 'দায় কলেই 'কহঁদে 'তলফণী
বুলি কয়। ক'লাল উঠ কলে 'কহঁদে, 'দায় দী'ল কলে
মন্তব্য'ক 'ক যেনো দী'ল কলে গিবোয়েকৰ 'ব 'দায়

২৪। 'য 'তিবোতাৰ নাকৰ আগত 'তল বা 'মাহ
খ'কে, দী'ত আৰু জিক কলা, তেওঁ দহ দিনৰ ভিত্ত-
ব'তে গিবোয়েকৰ যু'ব খায়।

২৫। যি তিবোতাৰ গাটো অকুৰপ আৰু নোম খা-
কে আৰু পিয়াহ দুটি হয়, সেই তিবোতাই কেতিয়াও
মৌভাগ্য লাভ কৰিব নোৱাৰে। যাব ভিঙ্গি সৰু আৰু

আক ওঠ ফটা তেওঁ বৰ দন্দুৰী হয়। যাব পেট
ভাৰব তেওঁ নাজি আক ছুঁতাগিনী। মাইকীৰ পেট
দীঘল কলে সাহুব বা দেওবেকৰ মূৰ পাৰ আক কলক
বা মুকলৰ লেখিয়া কলে ছুখায়া হয়।

৩১। যি গাভৰুৰ ভাৰব তলুয়াত বজ্জ বা পদ্মৰ চিন
থাকে তেওঁ বাণী হনলৈ পায় আক তেওঁৰ কোঁতয়াও
ছুখ নহয়।

৩২। যি গাভৰুৰ পিঠি বহল তেওঁ ছুঁতাগিনী, যাব
সমান তেওঁ লাগাবতী আক যাব ওখ তেওঁ অসতী হয়।

৩৩। যি গাভৰুৰ খোজ কাটোতে ভাৰব কৈয়া আ
সুলা টো'ঠা' আ'সুলাৰ ওপৰত উঠেতি তেওঁক
কোঁতয়াও দিয়া কৰান নোলাগে ওখত তেওঁৰ পৰা
একো সুপ সন্তো'গ কৰিব নোৱাৰিব।

৩৪। যাব ল'ৰি তলুয়া মগহীয়াল, কে'মল, সেন্দুৰৰ
লেখিয়া এখন থাক সদায় গা'ম থাকে সেই গাভৰু
বৰ চকুৰী ওহ আক কো'না বস্তৰ নাটনি নপৰে।

৩৫। যাব ল'ৰি তলুয়া সোঁতা আক শুকান দুয়া
অখাং নিবস সেই গাভৰুৰ কোঁতয়াও শুখ নহয় ইয়াক
নিষ্ঠুৰ জা'নি।

৩৬। যি গাভৰুৰ খোজ কাটোতে ভাৰি তলুৱাৰ পৰা।

ওপৰলৈ বুলি উঠি আহে অৰ্থাৎ খোজত বুলি উৰি
উৰি আহে তেওঁ বৰ কুলক্ষী, পৰাপকত তেওঁক
সহ ধাৰ্ম্মিকী কৰা যুক্তত নহয়।

৩৭। যাব কৰঙ্গনত নোম নাই, সমন আক শিব
নোলোৰা সেই গাভৰুক হে কুলক্ষী বুলি কয়, এতেকে
তেওঁ অকুৰুপা হলেও গিয়া কৰোয়া উচিত।

৩৮। যি গাভৰুৰ পেটৰ ওপৰৰ পিঃ বিলাক নে-
দেখি, পেটতো তললৈ নমা আক পেৰ চাল লুপ্
ধুপ্ কৰে কোমল তেওঁ বৰ তথী হয়

৩৯। যাব কাষলক্তি সমান তেওঁ সদা তথত থাকে,
আক যাব খাল হয় তেওঁৰ সদায় দুখহয় ইহ জন-
মত তেওঁ কেতিয়াও তথৰ মথ দোবলৈ নেপায়।

৪০। যি গাভৰুৰ পিঠিত নোম থাকে আক মঙ্গলী-
হাল তেওঁ বাৰী ভাত খাবলৈ পায়।

৪১। যাব বুকুৰ মাজত নোম নেথক তেওঁ বৰ
চইকী হয় আক সেই গাভৰুক গিৰিকৈ বৰ মৰম
কৰে আক আঁতৰ। আঁতৰ হৈ কে দিন থাকিব
নোৱাৰে।

৪২। যি গাভৰুৰ হাতৰ তলুয়া কেল আক বেছি
আঁক নেথাকে তেওঁক বৰ কুলক্ষী বুলি কয়।

৪৩। যিগাভকৰ হাতৰ আঙ্গুলী বিলাক ছেবেলা,
বৈকা আৰু ইটোৱে সিটোৱে লগালে সেবেলা হৈ
থাকে তেই সদায় নাৰ। বকম বেমাৰত কষ্ট পায়।

৪৪। যিগাভকৰ চকু দুটা হাঁতি চকুৰ দৰে তেই
বৰ কুলকৰ্ণ বুলি জানিব।

৪৫। যিগাভকৰ চুলি বিলাক ভোমোৰাৰ দৰে যেন
মেহ কৰে কলা হেৰু নমৰািলকে গুৰুত পাকে।

— -- ০০ — --

কন্যা-কাল হোৱা মাহৰ ফল।

১। বহু মাহত কন্যা কাল হলে গৰুণোৰে মৰ-
মৌৱাল চাফাক খতাৰ চৰিত্ৰত ল'ল হ'ব তাৰ কে-
নো ছল। ই।

২। জেট কন্যাকাল হলে নব চপ পায় অৰ্থাৎ মন-
ত কেতিয়াও স্থখ নহয়।

৩। আশুত কন্যাকাল হলে গাৰ্মা বৰ চহকা হ'ব
আৰু স্থখ থাকে।

৪। শান্ত কন্যাকাল হ'ল দুখীয়া হয়।

৫। ভাদ কন্যাকাল হলে নানা বকম বেমাৰ হৈ
লৰোনক নকৰে।

৬। অধীনত কন্যাকাল হলে নবদলৈকে দুখ হুত্তে

৭। কাতিত কন্যাকাল হলে জাত্যাস্তব হয়, অর্থ'২ নেপা

৮। অধীনত কন্যাকাল হলে সকলোবে মৰণীয়াল
হয় অ'ক পাপ কামত মন নিদিয়

৯। পুহিত কন্যাকাল হলে স্বভাব চৰিত্র ভাল হয়
আক .ক'নে বেয়া কামলৈ মন নেমেলে।

১০। মানিত কন্যাকাল হলে পাঠদ্রুত হয়।

১১। অধীনত কন্যাকাল হলে স্বভাব চৰিত্র ভাল
হয় আক .কলোবে মিল থাকে পাৰে। তেওঁ জি-
জব লব .ছাড়ালাব পৰাল দেখে পায়

১২। চন্দ্র কন্যাকাল হলে ভাল ব'ক্স বব গফিয়াল
হয়।

—:::—

বাৰব ফল ।

১। সোমবাৰে কন্যাকাল হলে পতিদ্রুত, মঙ্গলবাৰে
অসতী, বুধবাৰে শুখায়া। বুধম্পতিবাৰে বব চহকী,
শুক্রবাৰে শুখায়া, শনিবাৰে বাঁজ আক দেও'বাৰে
বব ছুখায়া হয়।

২। দিনত কন্যাকাল হলে তেওঁ'ব ওপৰত লক্ষ্মী

সদায় হয়।

৩। বাতি কন্ঠাকাল হলে তুলক্ষণ হয়।

৪। বাতি পুয়া বা গধূলি কন্ঠাকাল হলে তেওঁ বাজি
হয় আ'ক সদায় দুখত থাকে।

— — — — —

ডেকাৰ লক্ষণ।

১। যি ডেকাৰ নদিক তলুয়াত এজ ৷ তুলাতুলনিৰ
চিন থাকে তেওঁৰ বৰত সদায় লক্ষ্মী বাস কৰে।

২। যি ডেকাৰ নাটিনো দ তেওঁ বৰ ন'কমান হয়
আ'ক সদায় দুখত থাকে।

৩। যি ডেকাৰ পেটে সৰান তেওঁ নোগালি, যাৰ
টেকেলিয়া আ'ক দাঁতালিয় তেওঁ দুগায় হয়।

৪। যি ডেকাৰ গলধন চান্দা, গক বা কলদিলৰ
লোৰিয়া তেওঁৰ বৰ শুখ আ'ক ধন সম্পত্তি হয়।

৫। যি ডেকাৰ হাতৰ তলুয়া খাল তেওঁ বৰ চহকী
হয় যাৰ শুখ তেওঁ দানী হয় আ'ক যাৰ খাল বাস
থাকে তেওঁ কুলক্ষণ বুলি জানিব।

৬। ডেকাৰ হাতৰ তলুয়া বজা গোলাপ ফুলৰ বৰণ

হৈ থাকে তেওঁ বৰ অময়া মুখত থাকিব তাৰ কোনো ভুল নাই ।

৭। যি ডেকাৰ 'ভৰোতা' মানুহৰ লেখিা মুখ তেওঁ পুজুমান হয়, যাৰ মুখ অস্তম্যনো তেওঁ দুখিয় হয়, যাৰ মুখ বৃদ্ধায় তেওঁ চহকী হয় তাক যাৰ দী লোয়া তেওঁ দুখিয় হয় ।

৮। যি ডেকাৰ মুখ কোমল দেখিয়া তেওঁৰ মনত মতি হয় আৰু যাৰ মুখত হাঁহ নোহৈ তেওঁ মনত দুঃখ পাব থাকে ।

৯। যি ডেকাৰ মুখ অস্থায়ী আৰু লোকেৰ মুখৰ দৰে নহৈ মকলোৱে মনোহৰ আৰু প্রশংসনীয় হয় ।

১০। যি ডেকাৰ মুখ বৰ বেটীৰ দৰে আৰু ক'লা কুৰুৱাৰ লেখিয়া তেওঁ সকলো কাম কৰিত পাৰ্গত হয় ।

১১। যি ডেকাৰ মূৰ বিনাকি হুন্দৰ লেগিয়া পাতিল তেওঁ নপুসক হয় যাৰ লেগিলৈ বেয়া তই চুৰীয়া হয় আৰু যাৰ নখত তজ্জ নাই তেওঁ বৰ কথা চহকী হয় ।

১। কোনে'গা'নক চু'ব' বা পা'ব' বা'জি'ব' হ'লে, তে-
ই'ব' লগ'ত' দিন' দিন'লৈ'ক' সহ'ন' ক'ব'িল' নে'পা'ই'।
আ'ন' কি' সে' আ'ভ'ক'ক' চু'ই' নে'পা'ই' কি'য়'নো :—

ॐ नमः शिवाय

द्वितीय दि०—आज्ञेयः

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

୨. ଆମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଗାଈର ମୂତ୍ରର ଉପଯୋଗ
ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରରେ ଗାଈର ମୂତ୍ରର ଉପଯୋଗ
ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରରେ ଗାଈର ମୂତ୍ରର ଉପଯୋଗ

তৃতীয় দিনৰ ওৰষত গঠ হলে সেই লৰা বা ছোৱালী
উপজি অলপ দিনৰ পাছতে মৰে। চতুৰ্থ, ষষ্ঠ অষ্টম, নবম
দশম, দ্বাদশ, চতুৰ্দশ, পঞ্চদশ, আৰু ষোড়শ দিনৰ ও-
ৰষত গঠ হলে সেই লৰা ছোৱালী দুখীয়া হয় আৰু
সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা স্তম্ভ নহয়। পঞ্চম দিনৰ ও-
ৰষত গঠ হলে সেই লৰা ছোৱালী তে ভাল আৰু ল-
ক্ষণা হয়। সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা স্তম্ভ থাকে আৰু
আৰু বাপেকৰ নাম বাণী নিজেৰ দৰে জনৰ প্ৰশংসা-
নাথ তে সকলোৰে 'মাণী দুৰ্গা' লৰা 'ক'লকান দৰে
দ্বিলক্ষি থাকে। সপ্তম দিনৰ ওৰষত গঠ নহয়। একা-
দশ আৰু ত্ৰয়োদশৰ ওৰষত গঠ নহয়। লৰা ছোৱালী
হয়, সেই লৰা ছোৱালীৰ পৰা আৰু বাপেকৰ মূৰ খায়।

৩। আগ নিশাৰ ওৰষত যদি লৰা ছোৱালী হয়,
সাতাত্তে উপজি অলপ দিনতে মৰে আৰু নিশা দুই-
গীয়া হয় আৰু শেহ 'নিশাৰ ওৰষত লৰা ছোৱালী
হলেই ভাল। 'শেহ' শব্দটো কেইকে যেনে শেহ নিশাটো
সহবাসৰ সময়।

৪। অমাবস্যা, দ্বৈতাব একাদশী, অশ্বী, চতুৰ্দশী আৰু
সংক্ৰান্তি দিনা সহবাস কৰিব নেপাই। 'দশম সহবাস
কৰিলে পৰমাত্ম নষ্ট হয়।

২। কাণ্ডপত বসন্তকাল, এই সময়ত সকলোৰে মন আনন্দ হয় কিয়নো নানা বকমৰ ফুলৰ গন্ধ আৰু হৰেক বকমৰ চৰাইৰ মাত শুনি ডেকা গাভৰুৰ শ্ৰে-
মৰ ভাব হৈ আনন্দত বিভোল হৈ থাকে, সেই দেখি
এই মাহত বিয়া কৰিলে দৰা কন্যা উভয়ৰ মনৰ বাঞ্চা
পূৰ্ণ হয়

৩। বহাগত দিন কালো ভাল আৰু গাত চ'তৰ বিহু-
ৰ বহাহ লাগি বিশেষ ডেকা গাভৰুৰ কাম বানে বেড়ি
যবে সেউ লেখি এই মাহত বিয়া কৰিলে বিশেষ উত-
সবে আনন্দ হয়।

ইয়াৰ পাতিবে তলত লিখা মাহতো বিয়া কৰিব
পাৰি কিন্তু এব অগ্ৰাধা আৰু সকলোৰে খোয়া বো-
ঝাত আৰু যোৱা খোৱাত অনেক অত্যাধা পাই।

—:—:—

ষোড়শ শৃঙ্গাৰ বৰ্ণন।

দ্বিতীয়ত থাকে

পদন ওপৰে

প্ৰ'তপদে পদতল

তৃতীয়ত থাকে

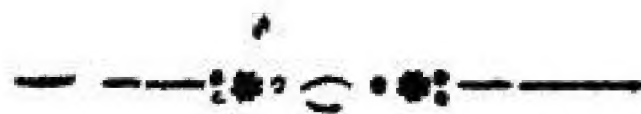
জ.মু মণ্ডলত

চতুৰ্থীত উকতলে।

পঞ্চমী তিথিত	যোনি মণ্ডলত
সম্ভিত থাকে নাভীত ।	
সপ্তমীত গঠে	ধাকস্তু মদন
অষ্টমী হুনি স্থানত ।	
নবমীত গণে	নিবাস কবস্তু
দশমে থাকে কঠিত ।	
একাদশী তলে	চকুত থাকস্তু
দ্বাদশে থাকে গালত ।	
ত্রয়োদশী পাটলে	কর্ণহ নিবাস
চতুর্দশে মল্লুকত ।	
অমাবস্যা পান্ডিল	কলটয় কাম
মকরীয়াতে গুণিমাংস ।	

জাননী ।

আমরা কলকাতা কলেজ লিখা পদ্ধতি বিলাক পাব আক
কন আন পুথি কাগজ কলম ইত্যাদি সকল যুক্ত
বথ চৈতন্য পত্র পাঠে ই আনরকৈ কলম স্তম্ভ ন'মর
পঠোব হয়

১	গোপীনাথ কৌতুক	৮
২	লক্ষণ চরিত্র	১
৩	গোপীনাথ হনু	৮/৫
৪	পুণ্ডরীক চরিত্র	৮০
৫	অনুষ্ঠান	৮০
৬	গোপীনাথ কৌতুক	৮৬
৭	ফুলগোবিন্দ	৮০
৮	হিন্দু আইনাম	৮০
৯	নবকা'র বধ	৮০
১০	লিখপাল বধ	

ভট্টাচার্য্য এজেন্সি

বিচারাবি আদায় ।